

Maade kan rette paa det, saa at den Humanitet, man fra alle Sider var enig om, at Loven skulde medføre, ogsaa maa komme til at virke paa dette Forhold.

Jeg skal endvidere nævne, at der vist for et Par Aar siden var et Andragende inde om at faa Stationerne Holte og Langaa rykkede op fra d. til c. og Rungsted og Vamdrup fra c. til b. Heller ikke herpaa har man faaet Svar. Forholdet drejer sig her om Funktionærer, vistnok paa alle Stederne, fra alle de 4 store Etater, og jeg vil anmode den højtærede Minister om, at der ogsaa herpaa maa komme et Svar til de 4 Etaters Centraladministration. Det forekommer mig, at de Folk have Krav paa at faa et Svar paa de Andragender, de indsende.

Endelig er der anket over den Maade, hvorpaa de maanedslønnede Ledvogtere behandles. Det er de Ledvogtere, som vare i Tjenesten, den Gang Staten overtog de sjællandske Jernbaner, det drejer sig om. Ved deres Overgang til Statsansættelse blev det bestemt, at deres Stilling ingen Sinde maatte forringes, saa længe de vare i Statens Tjeneste. Senere er man gaaet bort fra at have maanedslønnede Ledvogtere. Disse lønnes nu med Dagløn eller med større eller mindre Vederlag for deres Tjeneste, og der kan maaske være nogen Rimelighed i, at der er nogen Forskel paa, hvad der ydes dem. Men paa de større Poster, hvor der dels findes maanedslønnede og dels daglønnede Ledvogtere, som Tilfældet f. Eks. er ved stærkt trafikerede Poster i København, staa disse maanedslønnede Ledvogtere, som ere gaaede over til Statsbanerne fra det sjællandske Jernbaneselskab, med en Maanedsløn af 78 Kr., medens de daglønnede Ledvogtere, som ere ansatte senere, have en Dagløn, om jeg husker ret, af 3,20 Kr. eller 3,30 Kr. pr. Dag. Man vil ikke forhøje de maanedslønnede Ledvogteres Løn, men vil, saa vidt det kan skønnes, tvinge Ledvogterne til at være daglønnede. Det forekommer mig dog, da det vist kan være til Fordel for dem paa forskellig Maade vedblivende at beholde deres Maanedsløn, at det naturlige vilde være, om man udbetalte dem en Maanedsløn, som svarede til 30 Gange den Dagløn, som de daglønnede Ledvogtere paa de samme Poster oppebære. Ogsaa dette Forhold vil jeg anmode den

højtærede Minister om at tage under Overvejelse for at se, om det er muligt at rette noget derpaa.

Jeg skal saa gaa over til nogle andre Forhold vedrørende Statsbanerne og skal da udtale, at der synes i Statsbanernes øverste Ledelse at herske en noget mærkelig Opfattelse af dens Stilling saavel overfor Publikum som overfor Regering og Rigsdag. Man synes i meget høj Grad at have taget Frederik VI.s „Vi alene vide“ til Forbillede og betragter aabenbart baade Regering og Rigsdag som et baade unyttigt, ubehageligt og besværligt Paahæng, overfor hvilket man ikke behøver at tage de Meddelelser, man sender, saa meget nøje. Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) udtalte sig forgangen Dag om, hvorledes en af Statsbanernes Leverandører, som havde beklaget sig over den Behandling, der var bleven ham til Del i et vist Tilfælde, havde modtaget en Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder af 29. September 1908, i hvilken det udtaltes, at den paagældende Funktionær havde handlet aldeles utilbørligt overfor ham, og at det var paalagt Generaldirektionen at instruere denne Funktionær om, at han i Fremtiden skulde gaa frem paa en ganske anden Maade. Skrivelsen slutter med, at der er skrevet saaledes til Generaldirektionen: „Med Tilføjende, at man vil give Generaldirektionen Lejlighed til at udtale sig med Hensyn til de Uoverensstemmelser, der ved Auditørens Undersøgelse er godtgjort at være til Stede mellem Generaldirektionens ovennævnte Erklæring af 21. Juni dette Aar og de faktiske Forhold“. Naar man ser lidt nærmere paa dette, forekommer det ikke saa ganske lidt mærkeligt. Det synes nemlig af det ærede Medlems senere Udtalelser at fremgaa, at Generaldirektionen ganske har ignoreret Ministeriets Paalæg om at instruere den paagældende Funktionær. Men hvad der er værre, er, at det synes, som om der fra Generaldirektionens Side er givet en urigtig og usand Fremstilling til Ministeriet om denne Sag. Jeg havde ventet, at den højtærede Minister, da han havde Ordet, havde givet Oplysninger om dette Forhold. Det er ikke sket, og jeg vil da nu spørge den højtærede Minister, hvad der senere er foregaaet i Sagen. Det vilde være overordentlig interessant at faa at vide, hvad der er kom-